

Veźměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Agent a informátor- je mezi tím rozdíl?

V poslední době přináší média mnoho informací, jež se vztahují k notoricky známé aféře kolem Karla Srby a jeho kompliců, kteří měli údajně usilovat o život novinářky Sabiny Slonkové. Jeho spolupracovníci a zároveň spoluorganizátoři údajně připravovaného trestného činu však měli jednat podle instrukcí policie.

V poslední době přináší média mnoho informací, jež se vztahují k notoricky známé aféře kolem Karla Srby a jeho kompliců, kteří měli údajně usilovat o život novinářky Sabiny Slonkové. Jeho spolupracovníci a zároveň spoluorganizátoři údajně připravovaného trestného činu však měli jednat podle instrukcí policie. Média v této souvislosti používají proměnlivě jednotlivé pojmy, jako např. agent, policejní informátor, spolupracovník policie tec., aniž by docházelo ke specifikaci postavení jednotlivých osob, jež se v tomto případě vyskytují. Pojmy informátor a agent jsou dle stávající právní úpravy naprosto nezaměnitelné a mají svůj specifický režim.

Informátor a jeho postavení je upraveno v zákoně č. [283/1991](#) Sb., o Policii České republiky v ustanovení § 23f. Osobou vystupující jako informátor se rozumí osoba, která není v zaměstnaneckém, služebním, či jiném poměru s Policií ČR a jedná na základě dobrovolnosti. Samozřejmě musí vědět, že jedná ve prospěch policie (nejčastěji pro službu kriminální policie a vyšetřování). Tato osoba na základě svého uvážení informuje policii o všem, co by mohlo souviset s trestnou činností a o podrobnostech, o kterých se určitým způsobem dozvěděla. Policie pak činí kroky, aby byla utajena identita informátora a vytvořeny vhodné podmínky pro bezpečné předávání zpráv policii, jako je např. získání bytu, ve kterém dochází k předávání informací. Zde mohou být informátorovi předávány jiné informace ze strany policie, např. varování o tom, že jej někdo sleduje a také různé pokyny. Za tuto službu může být informátorovi poskytnuta věcná, či finanční odměna.

Agentem se rozumí osoba ve služebním poměru k Policii ČR, který plní úkoly svěřené mu nadřízeným orgánem. Agent má i jiná oprávnění, na rozdíl od informátora policie. Může mu být vytvořena legenda o jeho původu, aby se mu umožnilo snáze infiltrovat do příslušné společenské skupiny v jejímž rámci má působit. Rovněž mu může být povoleno provozování nejrůznější hospodářské činnosti, i když je k němu potřeba zvláštní povolení (získání živnostenského listu, registrace zařízení na OÚ, atd.). Samozřejmostí je zastírání příslušnosti k Policii ČR. Všechna oprávnění je příslušný úřad povinen co nejrychleji vystavit a to na písemnou žádost Policie ČR. Činnost agenta, na rozdíl od informátora musí být povolena soudcem vrchního soudu na odůvodněnou žádost státního zástupce činného u vrchního státního zastupitelství. O výjimečnosti tohoto institutu svědčí i to, že použití agenta lze dle dikce zákona povolit jen v taxativně vymezených případech.

1) je vedeno trestní řízení pro závažný trestný čin (§ 41 ods.2 TrZ)

2) jde o trestný čin spáchaný ve prospěch zločinného spolčení (§ 163 a,b,c)

3) jde o trestný čin, k jehož stíhání se Česká republika zavázala mezinárodní smlouvou.

Rovněž je omezena doba působení agenta, a to nejprve na dobu, kterou určí soudce, pak potřebami vyšetřování. Státní zástupce je povinen neustále sledovat vyšetřování, zjišťovat potřebnost působení agenta a podávat 1x za tři měsíce zprávu soudci vrchního soudu, který použití agenta povolil.. Pokud dospěje k názoru, že již bylo získáno dost informací, neprodleně vyrozumí soudce vrchního soudu a ten může přikázat ukončení činnosti agenta.

Agent může působit i v zahraničí, ale o tomto je potřeba tento stát předem informovat a navíc je potřeba k tomuto kroku získat povolení policejního prezidenta. Mezinárodní smlouva, kterou je ČR vázána může však stanovit jiné podmínky, eventuálně odlišný postup.

Jak je patrné, existuje dost podstatných rozdílů mezi oběma instituty. Vše shora uvedené slouží jako základní informace o těchto zajímavých pátracích prostředcích a snahou autora je ukázat pouze

nejmarkantnější rozdíly, aniž by zabíhal do současné praxe Policie ČR.

© EPRAVO.CZ - Sběrka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Zkreslené vzpomínky v trestním řízení vedeném pro pohlavní zneužívání](#)
- [Přenositelnost důkazů z daňového do trestního řízení](#)
- [Praktický návod na úspěch žádosti o podmíněné propuštění od roku 2026](#)
- [Přijetí prohlášení viny a povinnost soudu vypořádat námitky poškozeného](#)
- [Podmínky pro uložení trestu vyhoštění cizince](#)
- [Zamyšlení nad systémem alternativních trestů: poznámky na pozadí mezinárodní vědecké konference „Rethinking Sentencing: Are We Getting Justice Right?“](#)
- [Správné určení počátku běhu lhůty pro podání stížnosti proti usnesení soudu, kterým se nařizuje výkon trestu odnětí svobody](#)
- [Rozšiřování státní moci při implementaci acquis EU: český fenomén gold-platingu na příkladu konfiskační směrnice](#)
- [Změna způsobu určování výše peněžité pomoci obětem: Řešení všech dosavadních problémů?](#)
- [Uplatnění adhezního nároku v trestním řízení a správním řízení](#)
- [Novela § 196 trestního zákoníku: racionální korekce, nebo oslabení ochrany dítěte?](#)